

kunne arbejde sig videre igjennem i Forfatningsagen. Naar man forøvrigt har tillagt mig den Mening, at jeg tænkte mig saavel Rigsraadet som Rigsdagen som retlig bestaaende, — jeg troer, det var den ærede Finantsminister, der tillagde mig det — saa maa jeg sige, at det er en haard Synd fra hans Side. Maatte jeg have fuld Frihed til at udtale mig i den Henseende, og ikke var forhindret deraf i en meget væsentlig Grad, saa antager jeg, at jeg skulde overbevise den ærede Finantsminister om, at jeg ikke troer det; ja, jeg har næsten en Overthydning om, at den ærede Finantsminister egentlig heller ikke vilde komme til at have den Overthydning, saa dth er min Formening derom; thi han vilde efterhaanden komme til den Erkjendelse, at det idetmindste var en overordentlig byrdefuld Lovlighed, man havde taget paa Ryggen med sig fra en fuldstændig ophørt Tilstand, og at Ingen, selv en Herkules, unyttigviis vil tage en saadan Byrde paa sin Ryg, naar han kan være fri deraf; men den behøvede ikke at være der. Jeg troer, at den ærede Minister indrømmede mig, at Ordspøiningen i § 19 af Forfatningen af 18de November ligeoverfor Ordspøiningen i Grundlovsindskrænkningens § 2 maatte kunde modtage min Forklaring, men saa sagde han, at det var utænkeligt, at den ene Forsamling, som det her er Meningen, nemlig Rigsdagen, gennem denne § 2 kunde udtømme alle den anden Forsamlings Anliggender. Men det er jo ikke Rigsdagen, der kan gjøre det, det er Rigsdagen og Kongen, og at Rigsdagen og Kongen, den særlige Konge, Kongeriget Danmarks særlige Anliggende-Konge, kan komme til i Forbindelse med Rigsdagen at flytte det ene Anliggende efter det andet, ligger i Sagens egen Natur, thi deraf er Lovens indrettet, som den er; Lovens er indrettet saaledes, for at der ingen Forstyrrelse skulde indtræde i Fællesskabet, ifald det skulde vise sig, at det var gavnligt, nyttigt og ønskeligt at flytte et Anliggende fra den ene Side over til den anden. For at dette skulde kunne skee med nogenlunde Bøhede, blev det bestemt, at det kunde skee ved simpel Lov; kan det skee med eet Anliggende, saa kan det skee med alle, og kunde det tænkes at finde Sted, medens Fællesforfatning

gen virkelig bestod, saa falder det ganske naturligt og simpelt at benytte denne vel betænkte og vel forudsete Udvei i det Dieblit, Freden paahvød Kongen ikke mere at have Fællesanliggender. Jeg siger: betegn ved Deres Stemmegivning, ved at antage Endringsforslagene, at det ikke blot er en simpel Forkastelse af Forslaget De ville, men at De forbinde en Tanke med enhver enkelt Deel af Forslaget, som De ønske ændret, for at vise, at det er Forbedringer, De ville have, at det er en retlig Fremførd, De ville have, men at De ikke blot af Uvillie eller, som Nogle sige, af en ophidset Phantasi stemme imod Forslaget. Derfor troer jeg, at vi kunne staae disse Endringsforslag, hvis de blive antagne, ul den Gylbighed, de kunne faae indenfor denne Sals og Landstingsfalens Grændse, og mere forlange vi ikke. Dette er Alt, hvad vi forlange, og det har endda en Gylbighed udenfor dette, idet det er den eneste Wei, ad hvilken Forsamlingen her kan vise Hans Majestæt, som i visse Henseender staaer udover Ministeriet og seer paa Landet, hvad der tænkes her ogsaa i de enkelte Punkter.

G. Nimesstad: Sa det, jeg før til-
 lod mig at bemærke hertil, var vistnok saa klart, at det forekommer mig ubegribeligt, at Nogen ikke skulde have forstaaet det. Det ærede Medlem for Holbæks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) forstod det da ogsaa meget godt og indrømmede fuldstændigt Rigtigheden deraf; det ærede Medlem indrømmede, at naar et Endringsforslag her blev vedtaget, vilde den Beslutning, der saaledes fremkom, aldrig kunne blive en gylbig Statsact, selv om den blev tiltraadt af Kongen, ja, selv om den blev vedtagen af nok saamange senere Rigsdage og tiltraadt af Kongen, vilde det, der her blev vedtaget, ikke være eller afgive Grundlag for en gylbig Statsact, thi Et af To: enten blev det ikke vedtaget af mere end to Rigsdage og tiltraadt af Kongen, og saa kunde det umuligt have nogen Gylbighed, eller det blev vedtaget af 3 senere Rigsdage og tiltraadt af Kongen, og saa var det ligeledes uden Betydning, at det var vedtaget af denne Rigsdag. Dets Vedtagelse her kan aldrig bidrage til at